

Lib. XXXVII. Tit. I.
De Bonorum Possessionibus.

§. 1. *Bonorum Possessio* est jus succedendi in universum jus defuncti à Prætorè ob id implorato concessum. Idemq; subinert, ac Hereditas quoad rem, cum relatione ad Prætoris officium spectata. Ejus

§. 2. (1) *Subjctum relativum*: h. e. is, qui confert bon. poss. est Prætor, h. e. quivis Magistratus competens ob id implorato.

Subjctum correlativum: Obtinet bon. possessionem is Cui hereditas s. successio debetur ex equitate, & quidem vel magis, ac stricto Jure, ut sunt emancipati Cognati, Vir, Uxor.

vel æquè ac stricto Jure, ut, sui legitimi, &c.

§. 3. (2) *Objectum* sunt *Bona*, quæ denotant h. l. universitatem, s. universum jus mortui, commoda simul & incommoda completens. Unde

Possessio etiam h. l. juris magis est quàm corporis.

§. 4. (3) *Forma*: Bonorum Possessio consistit in jure successorio à Prætorè (ei cui debetur id jus deputante) impetrato, Ubi not.

I. à parte *Subjcti correlativi*

1. *Actus primus*, nempe *Habilitas* & competentia.

Habilis est qui lege non prohibetur l. 12. §. 1. h.

2. *Actus secundus*, nempe *Agnitio*.

§. 5. *Agnoscere* b. poss. quispiam potest, etiam per alium, modò post ratum habeat. Aliàs agnoscit b. p.

Pater nomine infantis.

Non tamen ejus (scientis) intermissio nocet infanti.

Filius s. ipse. Sed ut patri profit, is in tempore consentiat.

Interim, alterius dissensus alteri non nocet.

Tutor nomine pupilli: *Curator* nomine curandi.

§. 6.